

και ἀράχλαι, κοιμῶνται ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου μέχρι τῆς ἀνοιξέως· πολλὰ τῶν πτηνῶν ταῦτο ποιοῦσιν.

Εἶναι βαθέτερος ὕπνος ἐκείνου τὸν ὁποῖον κοιμῶνται τὰ ζῶα τὴν νύκτα, διότι ἐν τούτῳ τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ καὶ τὸ ζῶον ἀναπνέει· ἀλλὰ ἐν τῷ χειμερινῷ ὕπνῳ δὲν γίνεται ἀναπνοή, καὶ τὸ αἷμα παύει τὴν κυκλοφορίαν· τὰ πάντα εἶναι ἐν ἡρεμίᾳ ὡς ὁ θάνατος· ἀλλὰ ζωὴ ὑπάρχει· ἡ θερμότης τῆς ἀνοιξέως ἀνεγείρει πάλιν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ζώοις τούτοις, ὡς καὶ ἐν τοῖς δένδροις. Τὸ αἷμα τότε ἀρχεται τῆς κυκλοφορίας καὶ ἐξέρχονται τοῦ μέρους ἐνθα διετέλουν κεχυμέννα.

Εἴπομεν ὅτι ὁ ὕπνος τὸν ὁποῖον ζῶα τινα ὑπνώτουν διαρκεῖ δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος· ἴσως διαρκέσῃ καὶ πλεότερον· βάτραχοι τινες ἐκοιμήθησαν ποτὲ χειμερινὸν ὕπνον ἐν ἀποθήκῃ πάγου ἐπὶ τρία ἔτη, εἶτα δὲ, κομισθέντες ἐν τῷ θερμῷ ἀέρι, ἀνέζησαν καὶ ἐπήδησαν μετὰ μεγάλης ζωηρότητος· δὲν γνωρίζομεν δὲ ἐπὶ πόσον ἔτι χρόνον θά' ἐτηροῦντο ἐν τῷ ὕπνῳ τούτῳ. Ἡ ζωὴ ἐν σπόροις τισι ὑπνωττεν ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἴσως δὲ καὶ ἡ ζωὴ ἐν τοῖς βατράχοις καὶ ἄλλοις ζώοις δύναται νὰ ὑπνώσῃ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον· φρῦνος τις εὐρέθη ἀρτίως ἐν τῷ μέσῳ δένδρου βαθέως κοιμώμενος· πῶς ἤλθεν ἐκεῖ ἦτον ἀγνωστον, ἀλλὰ τὸ ξύλον κύξανεν ἀπὸ ἑτους εἰς ἔτος καὶ ἑπειδὴ εὐρέθησαν 67 κύκλοι περὶ τὸν φρῦνον, δῆλον ἐγένετο ὅτι ὑπῆρξεν ἐκεῖ 67 ἔτη. Μακρὸς τινόντι ὕπνος, ἀλλ' ἀμέσως ἡγέρθη καὶ ἐπήδησεν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι φρῦνοι.

Εἰσὶ τινὰ ζῶα ἔρποντα ὑπὸ χειμερινὰ καταλύματα ἐν οἷς ὁ βίος τῶν εἶναι καθ' ὅλοκληρίαν ἐν ὕπνῳ. Τὸ αἷμα κινεῖται ὀλίγον καὶ ἐνίοτε ἀναπνέουσιν· πλὴν δὲ τούτου ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι ἱκανῶς θερμὸς, ἐξυπνῶσιν ὅπως φάγωσιν ὀλίγον. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι τοιαῦτα ζῶα πάντοτε θέτουσιν τροφήν τινα παρ' αὐτοῖς ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς τὰ χειμερινὰ αὐτῶν ὑπνωτήρια. Ἀλλ' ὅσα οὐδόλως ἐξυπνοῦσι δὲν θέτουσι τροφήν, διότι δὲν ἤθελον τὴν μεταχειρισθῆ· ὁδηγοῦνται εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ ἐνστικτοῦ.

Ὁ μῦς τῶν ἀγρῶν τίθησι παρ' αὐτῷ καρδίδια καὶ σίτον ὅταν μεταβαίνει εἰς τὰ χειμερινὰ καταλύματα, καὶ ὅταν ἐν μέρει ἐξυπνήσῃ ὑπὸ θερμῆς ἡμέρας, τρώγει ὀλίγον ἐκ τῶν ἀποθηκευμένων. Ἡ νυκτερίς οὐδὲν καταθέτει καὶ τοῖς ἐξυπνᾷ ὅταν εἶναι ζέστη. Δὲν χρειάζεται νὰ καταθέσῃ τι, διότι ἡ ἐξεγείρουσα αὐτὸν θερμότης ἐξεγείρει ἐπίσης κώνωπας καὶ ἔντομα ἐξ ὧν τρέφεται ἕως οὗ πάλιν κρεμασθῇ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ κοιμηθῇ.

Ὅποσῃ ζωὴ λοιπὸν διατελῇ ἐν ὕπνῳ τὸν χειμῶνα ἐν τοῖς ζώοις ὡς καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς! Καὶ πόσον ἐνεργὸς εἶναι ὁ βίος ὅταν ἐξυπνήσῃ κατὰ τὴν ἀνοιξιν! Ἐνῶ αἱ ῥίζαι καὶ οἱ σπόροι ἐν τῷ ἐδάφει ἐκπέμπουσιν τοὺς βλαστοὺς αὐτῶν, καὶ ὁ χυμὸς πάλιν κυκλοφορεῖ ἐν τοῖς δένδροις καὶ θάμνοις, καὶ οἱ κάλυκες ὀγκοῦνται, πλήθος ζῶων ἔρπουσιν ἐκτὸς τῶν κρυπτόνων τοῦ χειμῶνος εἰς τὸν θερμὸν καὶ βαλσαμώδη ἀέρα. Ὅταν

δὲ τὰ φύλλα ἐξέλθωσι καθολοκληρίαν καὶ τὰ ἀνθὰ ἀφθονοῦσιν, ἡ γῆ πληροῦται πολυασχόλων ἐντόμων καὶ πτηνῶν καὶ ἑρπετῶν, τὰ ὁποῖα οὐδόλως εἶδομεν τὸν χειμῶνα.

Τινὰ τῶν πτηνῶν τὰ ὁποῖα βλέπομεν τὴν ἀνοιξιν δὲν ἐκοιμήθησαν κατὰ τὸν ψυχρὸν χειμῶνα, ἀλλὰ διήλθον τὸν χειμῶνα τῶν ἐν μεσημβριναῖς χώραις, νῦν δὲ ἤλθον ὀπίσω ὅπως διέλθωσι τὸ θέρος μεθ' ἡμῶν, τοῦτο δὲ πράττουσι κατ' ἔτος ὁδηγούμενα ἐκ τοῦ θαυμασίου καὶ μυστηριώδους ἐκείνου πράγματος, τοῦ ἐνστικτοῦ.

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΝΑΥΤΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΝ ὅτι οἱ ναῦται ἔχουσι προλήψεις καὶ πολ-
λάς. Ἡ κινδυνώδης τοῦ ναύτου ὑπηρεσία φυσικῶς ἐμπνέει εἰς αὐτὸν φόβους καὶ τὸν καθιστᾷ ἐπιδεκτικὸν δέους καὶ ἐκ τῶν ἀσημαντοτέρων πραγμάτων. Παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς ναύταις πολὺτιμος θεωρεῖται ἡ κτήσις ἀμνίου παιδὸς τὸ ὁποῖον φέρει ὡς φυλακτήριον ὅπως ἐμποδίσῃ αὐτὸν τοῦ πνιγμοῦ. Οἱ ναῦται μεγάλην ἔσχον εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ἀμνίων τούτων πίστιν, καὶ τὰ ἐπλήρονον εἰς ὑψηλὰς τιμὰς. Εἰδοποιήσεις ἐν τῷ «Ἐσθινῷ Ταχυδρόμῳ» τοῦ Αὐγ. 1779 ἀνέφερον ὅτι ἐν τοιοῦτον ἐπωλεῖτο ἀντὶ 20 γυνεῶν. Ἐτέρα ἐν τῷ «Χρόνῳ» τοῦ Φεβρ. 1813 ἀνήγγειλε πώλησιν τοιοῦτου φυλακτηρίου ἀντὶ 12 λιρῶν· καὶ πάλιν τὸν Μάϊον 1848 ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἀνήγγελετο ἀντὶ 6 λιρῶν· τοῦτο δὲ εἶχε καὶ τὸ ἐξῆς ἰδιάζον ὅτι ἐκομίσθη ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ὑπὸ τοῦ ναύτου καὶ τὸν ἐφύλαξεν ἀπὸ τῶν κινδύνων τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐτι δὲ ὁ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους «Ὁ Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἀνήγγειλε τὴν πώλησιν τοιοῦτου φυλακτηρίου ἀντὶ 5 γυνεῶν. Ἐτέρα ἰσχυρὰ πρόληψις τοῦ Ἀγγλοῦ ναύτου εἶναι ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς ἀπόπλουν τὴν Παρασκευὴν. Τοσοῦτον δὲ ἐρριζωμένη εἶναι ἡ πρόληψις αὕτη ὥστε ὁ ναύτης πολλάκις τρέχει τὸν κίνδυνον νὰ χάσῃ οὐρίον ἀνεμὸν καὶ νὰ ἀργοπορήσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Νοήμων ἀμερικανὸς ἐφοπλιστὴς πλοίων κατοικῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ Κονεκτικούτης, πρό τινα ἐτῶν, ἐπιθυμῶν νὰ πράξῃ τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς ἐκρίζωσιν τῆς πολλάκις ἀτόπου ἐντυπώσεως, διέταξε νὰ ἀρχίσωσι τὴν κατασκευὴν νέου πλοίου τὴν Παρασκευὴν· καθεῖλκύσθη εἰς τὴν θάλασσαν τὴν Παρασκευὴν, ὠνομάσθη «Παρασκευὴ» καὶ ἐξέπλευσεν εἰς πρῶτον ταξείδιον Παρασκευὴν. Ἀτυχῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ καλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, οὐδὲ τὸ πλοῖον οὐδὲ τὸ πλήρωμα ἠκούσθησαν πλέον, ὅπερ βεβαίως ἐχρυσίμεισεν εἰς ἰσχυροποίησιν ἐπὶ τῶν ναυτῶν τῆς δευσιδαίμονος καὶ πολυχρονίου πίστεως αὐτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ τὴν γνώμην καὶ πείραν τοῦ σιρ Γάρνερ τὰ οἰνοπνεύματα τὰ ὁποῖα δίδουσι τοῖς στρατιώταις εἰσὶ βλαβερά καὶ ἀντὶ νὰ ἀνακουφίζουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν